

[Christmas Møller.]

minister i, at dette Spørgsmaal bør tages op til Løsning, og vi tror, at Arbejds- og Socialministeren hurtigt vil kunne gøre dette.

Paa Udvalgets Flertals Vegne kan jeg derfor sige, at efter den Nyordning, der er gennemført paa den sociale Lovgivnings Omraade i denne Rigsdagssamling — en Forbedring og en Udvidelse, om hvilken jeg vel har Lov til at paastaa, at der ikke blot vil blive en Del Diskussion om den, men det vil nok i den kommende Tid vise sig, at man ogsaa maa erkende, at betydelige Fremskridt er sket —, kan vi ikke være med til at fortsætte Rabatordningen, som jo ogsaa bygger paa Midlertidighed, hvilket er anerkendt fra alle Sider.

Jeg skal dernæst kun gøre en rent teknisk Bemærkning om Afstemningen. Jeg tør maaske anmode de tilstedeværende Medlemmer af det høje Ting om at fortælle deres Sidemænd, naar de senere kommer til Stede, hvorfor vi stemmer paa den Maade, jeg skal angive. Hvis man skal stemme korrekt i denne for saa vidt særlige Situation, maa man stemme paa følgende Maade: Flertallet maa anbefale, at man undlader at stemme om de to Ændringsforslag, thi disse er Forbedringer af de oprindelige Lovforslag. De er imidlertid fremsat som helt nye Lovforslag, og dette medfører teknisk, at Flertallet undlader at stemme om disse Ændringsforslag og altsaa lader dem vedtage ved den første Afstemning. Derefter vil hvert af Forslagene blive sat til Afstemning paragrafvis, nemlig saaledes som Paragrafferne er blevet ændret, og naar den højtærede Formand gør dette, maa jeg anbefale, at man stemmer imod Paragrafferne. Man kan ikke stemme imod noget, der er Forbedringer, men naar Resultatet herved alligevel ikke er godt nok, maa man stemme imod selve Paragrafferne, hvorefter Lovforslagene vil være bortfaldet ved anden Behandling. Det er altsaa den Maade, hvorpaa der maa stemmes, og naar jeg tilsidst meddeler, at jeg har den, jeg tror at have Lov at sige allerhøjeste Sagskundskab paa min Side, saa kan man være ganske tryk.

Strøm: Det var den 28. Marts, vi her i Folketinget forelagde Lovforslag om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler, omtrent samtidig med at Kommunerne stillede et lignende Forslag. Lovforslaget var fra vor Side Udtryk for et Ønske om, at den dagældende Ordning med Uddeling af Rabatkort skulde fortsætte,

og naar vi forelagde Lovforslaget netop da, var det, fordi den højtærede Arbejds- og Socialminister havde fremsat nogle Udtalelser til forskellige Blade om, at han ikke agtede at foreslaa en Forlængelse. Der blev imidlertid et saadant Røre om det Spørgsmaal, at Ministeren besindede sig og stillede Forslag om, at den dagældende Rabatordning forlængedes i 3 Maaneder, altsaa til den 1. Juli 1946. De to Lovforslag blev saa henvist til Behandling i et Udvalg, det samme, som kom til at beskæftige sig med det af Ministeren fremsatte Lovforslag om samme Sag. Ministerens Lovforslag, der altsaa gik ud paa en Forlængelse af Ordningen til 1. Juli, blev der i Udvalget hurtigt Enighed om at indstille til Vedtagelse i det høje Ting. I Udvalget enedes man endvidere om at skrive i Betænkningen — jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat —, at Udvalget endvidere var „enigt om, at saafremt det ikke lykkedes at gennemføre den af Arbejds- og Socialministeren bebudede Ændring af Sociallovgivningen, der ogsaa omfatter det her omhandlede Omraade, maa Rabatordningen fortsættes“ til og med December 1946.

Det er det, Spørgsmaalet nu drejer sig om, idet vi ikke mener, at de Ændringer, der er gennemført for Alders- og Invaliderentemodtagere, er af en saadan Karakter, at de overflødiggør Uddelingen af Rabatkort. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det Forslag, vi fra Socialdemokratiets Side stillede til Forbedring af Alders- og Invaliderentemodtagernes Kaar, hvis det var blevet gennemført, havde betydet ca. 47 Mill. Kr. mere til disse Rentenydere end det Forslag, som de tre Partier, Venstre, Konservative og Det radikale Venstre, skabte Grundlaget for. Havde vi faaet vort Forslag vedtaget, vilde vi ikke have opretholdt Ønsket om en Fortsættelse af Rabatordningen paa det her omhandlede Omraade.

Som ærede Medlemmer vil se, er der som Bilag til Betænkningen optrykt en Skrivelse fra Arbejds- og Socialministeren. I denne Skrivelse gøres der opmærksom paa, hvad der er Grundlaget for Ministeren for at lade Rabatordningerne ophøre. Der er for Alders- og Invaliderentemodtagerne opstillet et Skema, der skal vise, hvor meget de faar mere efter Forslaget, end de hidtil har haft. Dette Skema kan let give et forkert Billede af Forholdene. Jeg maa gøre opmærksom paa, at de Tal, der nævnes som Forbedringer for Alders- og Invaliderentemodtagerne, maa ses i Forbindelse med, hvad de paagældende har opnaaet sidste Aar,